

Ekološko korišćenje uglja jedno je od rešenja za smanjenje emisije ugljen-dioksida (CO₂), ali je pitanje koliko su te tehnologije isplative za energetski sektor Srbije, rekao je član mreže eksperata "Tim Evropa" Aleksandar Macura.

- Ova tehnologija će svakako pružiti nekakav alat onima koji žele da razmatraju opcije dekarbonizacije, odnosno smanjenja emisija gasova sa efektom staklene bašte iz energetskog sektora, ali da će ona biti osnov za transformaciju industrije uglja, u osnovi neizmenjene, to će biti jako teško zbog troškova - rekao je Macura.

Prema njegovim rečima, nove tehnologije "čistog" uglja, uključujući tehnologiju prikupljanja i skladištenja ugljenika, biće skupe i nosiće troškove koji će bitno uticati na konkurentnost proizvodnje energije.

Macura je rekao da je kod tih tehnologija bitno da postoje odgovarajuće geološke formacije za skladištenje ugljenika, a da dostupna istraživanja pokazuju da takve formacije nisu rasprostranjene u Srbiji u željenoj meri.

- Ono nešto malo istraživanja koje je dostupno ukazuje da te geološke formacije nisu prisutne i rasprostranjene u Srbiji u meri u kojoj bismo to voleli. Naravno, uvek možete da odvezete taj ugljenik u neko drugo mesto ili da ga transportujete kroz cevovode, ali to sve košta i to jako mnogo - rekao je on.

Dodao je da se postavlja pitanje da li je prilikom sagorevanja lignita, koji se koristi u Srbiji, moguće "uhvatiti" sve emisije i da će verovatno "preostati emisije" koje će jednog dana morati da se plaćaju u okviru evropskog sistema trgovine emisijama.

Macura je rekao da Srbija treba da razvije javnu politiku u oblasti energetike u okviru koje će moći da sagleda i izvaga sve alternative razvoja kako ne bi zatvorila put za neke tehnologije u budućnosti.

- Potrebno je da unapređujemo taj okvir jer u suprotnom nam se može desiti da parcijalnim politikama kompromitujemo pravce koji su možda dobri tako da neefikasnim politikama zatvaramo put za neke tehnologije koje bismo možda mogli da koristimo - rekao je on.

On je ocenio i da se u Srbiji razvoj obnovljivih izvora energije i energetske efikasnosti delom doživljava kao obaveza preuzeta u pridruživanju EU, a ne kao zaista nacionalni ciljevi.

- Sada preuzimamo i oktroidsane alate, koristimo alate koji su korišćeni na drugim mestima. Često se ovde čuje da je "feed-in" tarifa obaveza koju propisuje EU. To nije istina. EU ne propisuje kako ćete da ostvarite cilj - rekao je on.

Istakao je da je u oblasti obnovljivih izvora energije potrebna ekonomski razumna politika i da treba sprečiti da sa prestankom važenja "feed-in" tarifa prestanu da rade postrojenja, kao što je to bio slučaj u centralnoj Evropi.

Macura je rekao da bi cilj Srbije za smanjenje emisija CO₂ od 9,8% do 2030. mogao biti

ambiciozniji, ali i da se postavlja pitanje da li Srbija uopšte može da ostvari planirane emisije do te godine, s obzirom da nema novca da plati toliko goriva koje bi ih proizvelo.

izvor: ekapija.com